

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 12Csp/293/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117224060
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Paveleková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2018:8117224060.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou Mgr. Alenou Pavelekovou v spore žalobcu: Prima banka Slovensko a.s., so sídlom Hodžova 11, 01011 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: H. Y., X.. XX.XX.XXXX, L. G. J. XX, štátny občan SR, o zaplatenie 3747,55 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n ý zaplatiť žalobcovi 1.252,45 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.252,45 EUR od 24.10.2017 do zaplatenia, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný m á vo vzťahu k žalobcovi n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 36,66 % trov konania, o ktorých výške súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 27.11.2017 sa žalobca domáhal na žalovanom zaplatenia sumy 3747,55 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 203,93 EUR, úroky z omeškania 2,78 EUR, úrok vo výške 15,90 % ročne z nezaplatennej istiny 3747,55 EUR od 24.10.2017 až do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatennej istiny 3747,55 EUR od 24.10.2017 až do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov 203,93 EUR od 24.10.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 04.04.2016 uzatvoril so žalovaným úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 5000 EUR.

3. Žalobca poukázal na to, že v zmysle bodu 1.1 zmluvy sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy aj všeobecné obchodné podmienky Prima banka Slovensko a.s., a teda aj niektoré náležitosti, ktoré má v zmysle právnych predpisov zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať sú samom v texte zmluvy o úvere a ďalšie náležitosti sú uvedené vo všeobecných obchodných podmienkach. Žalobca ďalej poukázal na to, že pokiaľ ide o náležitosti zmluvy v ich zmysle § 9 ods. 2 písm. I zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľa v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len zákona o spotrebiteľských úveroch) upravuje zmluva v bode 1.2. v spojení so všeobecnými obchodnými podmienkami, z ktorých vyplýva tiež anuitné splácanie úveru, pričom počet a termíny splátok istiny a úrokov sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky. Uvedené platí aj pre údaje o výške počte a termínoch splátok a splátok a iných poplatkov výška počte a termíny splátok poplatkov, u ktorých sú tieto údaje a povinnosť ich úhrady zrejme už v čase uzatvorenia zmluvy sú teda uvedené v samotnom texte zmluvy. Ostatné poplatky, ktorých účtovanie nie je zrejme v čase uzatvorenia zmluvy sú uvedené v sadzobníku poplatkov, ktorý je súčasťou všeobecných obchodných podmienok a tým aj súčasťou zmluvy. Žalobca zároveň poukázal na aktuálnu judikatúru, konkrétne na uznesenie Krajského súdu v Prešove č.k. 12Co/149/2016-60 zo dňa 15.2.2017, ktorým zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietavej časti, keď okresný súd konštatoval, že

spotrebiteľský úver musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, inak sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Tiež poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne čk. 6C0/68/2017-46 zo dňa 28.2.2017 a čk. 6Co/84/2017-57 zo dňa 28.3.2017. Žalobca tiež upozornil na Informáciu odboru ochrany finančných spotrebiteľov Národnej banky Slovenska z 18. apríla 2017 k aplikačným dôsledkom rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Biróovej, ktorá je zverejnená na internetovej stránke NBS s poukazom na to, že uvedené stanovisko predstavuje právny názor odboru ochrany finančných spotrebiteľov a tento právny názor bude uplatňovaný NBS pri vybavovaní podaní finančných spotrebiteľov, výkone dohľadu a vedení prvostupňových konaní. Pokiaľ ide o bonitu žalovaného uviedol, že bola zo strany žalobcu overená pred poskytnutím úveru v súlade s § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom bol žalovaný povinný splatiť do 20.3.2023. Žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti (prestal uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas), a preto žalobca na základe výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 23.10.2017 v zmysle § 565 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len Občianskeho zákonníka), v súlade s úverovou zmluvou a VOP a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatnenia druhou upomienkou/Opakovaným upozornením zo dňa 20.7.2017. Pokiaľ ide o doručovanie odkázal na ust. čl. 19 bod 19.8 Všeobecných obchodných podmienok Primá banky Slovensko, a.s. Uviedol, že pohľadávka žalobcu voči žalovanému ku dňu predčasného zosplatnenia (dňa 23.10.2017) predstavovala 4014,26 EUR a pozostávala z istiny poskytnutého úveru vo výške 3747,55 EUR - žalovanému bol na základe zmluvy poskytnutý úver vo výške 5000 EUR; do dňa zosplatnenia uhradil žalovaný na istinu sumu 1252,45 EUR, úrokov 203,93 EUR, úrokov z omeškania 2,78 EUR. Uviedol, že žalovaný po zosplatnení úveru do dňa podania žaloby neuskutočnil žiadnu úhradu. K uplatnenému zmluvnému úroku po zosplatnení uviedol, že nárok na zaplatenie úroku trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatnení a poukázal na § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka a § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka. Žalobca odkázal aj na aktuálnu rozhodovaciu prax, konkrétne na rozsudok Krajského súdu v Žiline čk. 11Co/12/2017-90 zo dňa 31.01.2017, vydaný vo veci vedenej na Okresnom súde Ružomberok pod čk. 5C/26/2016. Podľa tohto rozhodnutia, keďže zmluva neobsahuje dohodu o úroku odlišnú od zákona, platí ustanovenie § 497 Obchodného zákonníka. Vychádzajúc z tohto ustanovenia, obsahom záväzku dlžníka nie je vrátiť len poskytnuté peňažné prostriedky, ale aj úroky, ktoré nemožno stotožňovať s úrokmi z omeškania. Úroky sú odplátou za poskytnutie peňažných prostriedkov, predstavujú cenu úveru, dlžník ich je povinný platiť od okamihu ich reálneho poskytnutia až do okamihu ich reálneho vrátenia, a to či už v lehote alebo v omeškaní.

4. Žalobca spolu so žalobou predložil zmluvu, všeobecné obchodné podmienky Prima banka Slovensko a.s., sadzobník poplatkov, opakované upozornenie zo dňa 20.07.2017, výzvu na predčasné splatenie úveru zo dňa 23.10.2017, prehľad splácania, prepočet zmluvných úrokov do zosplatnenia, prepočet úrokov z omeškania do zosplatnenia.

5. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril. Žaloba mu bola doručená dňa 17. 04. 2018.

6. Súd v súlade § 180 CSP pojednával v neprítomnosti riadne predvolaných strán sporu. Strany sporu sa na pojednávanie nedostavili, doručenie mali riadne a včas vykázané dňa 02.08.2018 žalobca a dňa 06.08.2018 žalovaný.

7. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 10. 08. 2018 doplnil na základe žiadosti súdu vyjadrenia odhadom splnenia povinnosti pri zisťovaní bonity spotrebiteľa a uviedol, že má za to, že povinnosti v zmysle § 7 ods. 1 splnil. Pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať úver posúdil údaje o výške príjmu žalovaného z reportu zo Sociálnej poisťovne a na základe údajov z reportu zo Spoločného registra bankových informácií (SRBI). Zároveň banka posúdila údaje uvedené v žiadosti o úver, v ktorej mal žalovaný zákonnú povinnosť uviesť, úplné, presné a pravdivé údaje (§7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.). Žalobca bol povinný zohľadniť najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru, čo dodržal. Zároveň dodal, že žalovanému bol poskytnutý úver na základe predchváleného limitu - po zohľadnení obrátov na účte žalovaného. Žalobca doplnil listinné dôkazy a predložil žiadosť o poskytnutie spotrebného úveru zo dňa 04. 04. 2013 výpis z účtu žalovaného za obdobie od 01.01.2012 do 31.12.2012 a report zo spoločného registra bankových informácií.

8. Súd rozhodol na základe z predložených listinných dôkazov, pričom zo zmluvy zistil, že žalobca ako veriteľ uzavrel so žalovaným ako dlžníkom dňa 04. 04. 2013 zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Z tejto zmluvy vyplýva, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 5000 EUR, s úrokovou sadzbou 15,9 % ročne, bez poistenia, poplatkov za správu úverového účtu 1,99 EUR mesačne, výška anuitnej splátky 83,67 EUR, s termínom splatnosti anuitnej splátky dňa 22. 04. 2013 a počtom splátok 120, s tým, že splátky budú splácané mesačne v 20. deň kalendárneho mesiaca a splatnosť úveru dňa 20. 03. 2023, inkasom z osobného účtu v banke, výška RPMN 18,13 %, priemerná RPMN ku dňu podpisu úverovej zmluvy 18,86 %, s uvedenou celkovou čiastkou, ktorú musí klient zaplatiť 10 279,20 EUR.

9. Žalobca ďalej súdu predložil „Opakované upozornenie“ zo dňa 20.07.2017 adresované žalovanému, ktorým je tento vyzývaný k úhrade omeškanej sumy 69,24 EUR s upozornením na možnosť predčasného zosplatenia úveru.

10. Podľa § 1 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy - Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

11. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. - zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

12. Podľa § 7 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. - Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Povinnosť podľa prvej vety sa považuje za splnenú, ak je splatenie spotrebiteľského úveru v celom rozsahu zabezpečené peňažnými prostriedkami alebo cennými papiermi; tým nie je dotknuté ustanovenie § 17 ods. 3.

13. Podľa § 11 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. - Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

14. Z ust. § 7 ako aj § 11 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. vyplýva, že veriteľ je pri posúdení úverovej schopnosti klienta povinný zohľadniť finančnú situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky, a skutočnosť, a informácie analyzovať a už pred uzavretím zmluvy. Dôležitosť je daná na posúdení úverovej schopnosti najmä na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdení toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru.

15. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúca. Z uvedeného je zrejmé, že cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať.

16. Informácie na to potrebné si dodávateľ zabezpečuje sám ako aj rozhodnutie o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie. Veriteľ má povinnosť informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej doplniť. Veriteľ je schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii pretože Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje.

17. Podľa rozsudku KS v Prešove sp. zn. 20Co/72/2017 - v súvislosti so zisťovaním bonity spotrebiteľa odvolací súd poukazuje na doplňujúci návrh, ktorým sa mení a dopĺňa Zákon č. 129/2010 Z.z., v ktorom sa okrem iného uvádza: „Zámer finančného sprostredkovateľa je často presvedčiť nebonitného

klienta, ktorý má problémy s kontrolou vlastných finančných tokov a hospodárením, aby pristúpil na úver, u ktorého je v mnohých prípadoch zjavné, že ho spotrebiteľ nebude vedieť splácať. Finančný sprostredkovateľ je motivovaný zanedbať povinnosť skúmania spotrebiteľovej schopnosti splácať úver vidinou peňažnej prémie za sprostredkovanie a subjekt poskytujúci úver si je vedomý, že v prípade neschopnosti splácať majetok môže siahnuť za pomoci štátneho donútenia na majetkové hodnoty dlžníka, napríklad obydlie. Prípadný argument zo strany veriteľa, že exekúcia majetku u nebonitných klientom je prirodzeným následkom nedodržania povinnosti splácať úver neobstojí. Je tak z dôvodu, že v prípade hrubého porušenia povinnosti skúmať spotrebiteľovu schopnosť splácať úver veriteľom z dôvodu vidiny majetkových hodnôt spotrebiteľa vstupuje veriteľ do zmluvného vzťahu v zlej viere (malé fide), keďže si je dopredu vedomý toho, že spotrebiteľ pri svojej úrovni bonity s veľkou pravdepodobnosťou nebude môcť splácať úver. Veriteľ si je teda vedomý faktu, že hlavnou časťou zmluvného plnenia, ktorú od spotrebiteľa obdrží nebudú splátky úveru, ale poplatky za omeškanie platieb a uspokojenie z majetkových hodnôt spotrebiteľa v dôsledku spotrebiteľovej platobnej neschopnosti. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch možno považovať povrchné skúmanie schopnosti splácať úver bez údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa v rozpore s odbornou starostlivosťou alebo účelové použitie dokladov o platobnej schopnosti spotrebiteľa na vytvorenie zdania väčšej bonity spotrebiteľa, ako tomu v skutočnosti je, aby mu bol poskytnutý väčší úver, ako je schopný splácať.“

18. Žalobca uviedol, že bonitu dlžníka skúmal na základe údajov uvedených v žiadosti o úver, na základe reportu zo SRBI a reportu zo Sociálnej poisťovne.

19. Zo Žiadosti o úver vyplývajú nasledujúce informácie: - žalovaný je ženatý, má tri vyživované deti, jeho mesačný čistý príjem vôbec nebol uvedený, ani adresa zamestnávateľa.

20. Údaje zo Sociálnej poisťovne preukázane neboli. Z Credit reportu vyplýva: - žalovaný má poskytnutý úverový rámec a úver na stavebné sporenie vo výške 14.500 EUR ako dlžník, pritom žiadal o ďalší úver 13.09.2012, ktorý mu bol odmietnutý tiež dňa 14.03.2012.

21. Ustanovenie § 11 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. súd v súlade s požiadavkou odbornej spôsobilosti veriteľa vykladá tak, že bonita dlžníka musí byť skúmaná cez zisťovanie jeho príjmov a výdavkov ako aj jeho lustráciou cez príslušné databázy.

22. Nevykonanie jedného z týchto postupov znamená hrubé porušenie odbornej starostlivosti. Ako vyplýva z prejednávanej veci overenie bonity dlžníka nebolo dostatočné postup žalobcu bol iba formálny a nezodpovedal odbornej starostlivosti. Žalobca nemal preukázaný príjem žalobcu hodnovernými dokladmi, napriek tomu mu poskytol úver.

23. Žalobcu nezaujímalo aké má žalovaný výdavky na živobytie a či mu teda zostáva dostatok finančných prostriedkov na splácanie úveru.

24. Žalovanému bol poskytnutý úver do výške 5000 EUR a žalovaný uhradil podľa predložených listinných dôkazov žalobcu za čas od 22. 4. 2013 do 13. 9. 2017 spolu sumu 3747,55 EUR. Rozdiel predstavuje sumu 1252,45 EUR na ktorú zaviazal súd žalovaného, ako to vyplýva z výroku I. tohto rozsudku.

25. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

26. Žalobca má tak nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške vo výške 5 % ročne zo sumy 1252,45 EUR od 24.10.2017, v zvyšnej časti uplatneného nároku na úrok z omeškania súd žalobu taktiež zamietol.

27. Podľa § 251 CSP - Trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

28. Podľa § 255 ods.1 CSP - Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. Podľa § 257 CSP - Výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

30. Podľa § 262 ods.1 CSP - O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

31. Keďže v konaní žalobca uplatňoval nárok na zaplatenie sumy spolu 3954,28 EUR a úspešný bol len v rozsahu 31,67 % a neúspešný v rozsahu 68,33 % a to v časti, v ktorej súd žalobu zamietol, pri pomere úspechu a neúspechu má nárok na náhradu trov konania úspešnejší žalovaný a to v rozsahu 36,66 %.

32. Podľa § 262 ods.1 a 2 CSP <aspi://module='ASPI'&link='160/2015 Z.z.%2523262'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

33. V zmysle platnej právnej úpravy o konkrétnej výške náhrady trov konania má byť rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia. V tejto súvislosti súd považuje za potrebné poukázať aj na článok 17, kde je stanovený princíp hospodárnosti konania, ako aj postup súdu bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu. Okrem toho súd považuje za potrebné poukázať aj na článok 4, kde je uvedená analógia iuris, pričom súd vychádzal z tej skutočnosti, že žalovaný si náhradu trov neuplatnil a zo spisu jej žiadne trovy mu nevyplynuli, preto súd priznal nárok na náhradu trov konania vzhľadom však na vyššie uvedené samostatné rozhodnutie o ich výške nebude potrebné vydávať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.